



# Legger Rijkswaterstaatswerken Waterwet

## Systembeschrijving

**Naam:** Nieuwe Waterweg - Botlek - Europoort

**Watersysteemcode:** 102B, 116

**Rijkswaterstaat-dienst:** West-Nederland Zuid

**Aangrenzende leggers:**

Er zijn langs het oppervlaktewaterlichaam leggers van primaire waterkeringen van Rijkswaterstaat van belang en leggers van regionale waterkeringen en oppervlaktewater in beheer bij andere waterkering beheerders.

**Andere beheerders:**

Op verschillende locaties langs het oppervlaktewaterlichaam kunnen onder andere oevers, havens en eventueel aanwezige voorlanden door derden worden beheerd.

**Ligging en functies:**

De Nieuwe waterweg is een kanaal zonder sluizen in de provincie Zuid-Holland met een lengte van ongeveer 20 km. Vanaf de samenvloeiing van de Oude Maas en de Nieuwe Maas bij Vlaardingen loopt het westwaarts naar Hoek van Holland waar het de kunstmatige monding van Rijn en Maas vormt in de Noordzee.

De diepteligging van de vaargeul in de Nieuwe Waterweg en de Nieuwe Maas is vastgelegd in de zogenaamde trapjeslijn. De trapjeslijn is bedoeld om de zoutdoordringing over de bodem van de geul zoveel mogelijk te beperken.

In Hoek van Holland ligt het sluitstuk van de Deltawerken: de Maeslantkering. Bij een dreigende overstroming vanuit zee sluiten twee grote witte deuren de Nieuwe Waterweg af.

Gegevens vaarweg:

Lengte: 20,5 kilometer

Breedte: 480 tot 675 meter

Diepte: NAP -14,50 tot -16,00 meter

Aansluitende vaarwegen: Nieuwe Maas en Oude Maas

In het Nationaal Waterplan (2009) en het beheer- en ontwikkelplan Rijkswateren (2009) zijn specifieke functies toegekend aan het waterlichaam. Deze zijn onderverdeeld in basisfuncties (veiligheid, voldoende water en schoon en ecologisch gezond water), scheepvaart en overige gebruiksfuncties.

**Kunstwerken:**

In het oppervlaktewaterlichaam bevinden zich 85 kribben en 2 stroomgeleidingsobjecten.

**Genormeerde/huidige situatie:**

In de legger staan waterstaatsobjecten weergegeven zoals ze qua ligging, afmeting, vorm en constructie moeten zijn, hetzij genormeerd vanuit regelgeving en richtlijnen (vaarwegen), hetzij vanuit de vereiste functionaliteit in het aangelegd ontwerp (kunstwerken, verdedigde/verticale oevers, kribben en stroomgeleidingsobjecten). Instandhouding in die vorm is daarbij het doel. Natuurvriendelijke oevers en het winterbed kennen een zekere natuurlijke morfologische dynamiek en ontwikkeling. De ligging van deze gebieden is wel aangeduid, maar de vorm is niet exact vastgelegd. Periodiek vindt inspectie en evaluatie plaats om te toetsen of deze ontwikkelingen geen consequenties heeft voor de hoogwaterveiligheid.

De genormeerde bodemhoogte in de vaarweg mag bewegen tussen de denkbeeldige lijn over de kribkoppen (normaalijn).

De maatvoering van het vaarwegprofiel is weergegeven in m ten opzichte van het NAP, maar correspondeert met de minimale diepte-eisen voor de vaarweg ten opzichte van een OLW (overeengekomen lage waterstand).